

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24.04.1968, sp. zn. 7 Tz 10/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.TZ.10.1968.1

Číslo: 46/1968

Právní věta: Znak trestného činu ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.04.1968

Spisová značka: 7 Tz 10/68

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Ohrožování výchovy mládeže

Předpisy: 140/1961 Sb. § 217

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46/1968 sb. rozh.

Znak trestného činu ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 tr. zák. „vydání nebezpečí zpustnutí“ je splněn, osvojuje-li si osoba mladší osmnácti let v důsledku jednání pachatele škodlivé návyky, povahové rysy příp. sklony a zájmy, které zpravidla vedou (aniž musí vést v daném případě) k morálnímu úpadku jednotlivce a k neschopnosti usměrňovat způsob jeho života v souladu s pravidly socialistické morálky a zájmy socialistické společnosti.

„Sváděním“ k zahálčivému nebo nemravnému životu ve smyslu § 217 písm. b) tr. zák. se rozumí úmyslné, nikoliv jednorázové počínání pachatele, podobné návodu, které je způsobilé ovlivňovat osobu mladší osmnácti let, aby vedla uvedený závadný způsob života.

(Rozsudek Nejvyššího soudu z 24. dubna 1968, [7 Tz 10/68](#).)

Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona mj. v ustanovení § 217 písm. b) tr. zák. usnesení krajského soudu v Ostravě z 27. října 1967 sp. zn. 4 To 364/67, jímž bylo zamítnuto jako nedůvodné odvolání obviněného proti rozsudku soudu prvního stupně, jímž byl uznán vinným trestným činem ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tr. zák.

Z odůvodnění:

Okresní soud zjistil, že obviněný v době od července 1965 do března 1966 ve svém bytě několikrát

(dvakrát) ohmatával na prsou v době, kdy spala na gauči, svou nevlastní dceru narozenou v roce 1949, která s ním žila ve společné domácnosti, a tak ji sváděl k nemravnému životu.

V tomto činu okresní soud shledal znaky trestného činu ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tr. zák. a odůvodnil je povšechně jen tím, že obviněný zjištěným počínáním sváděl nevlastní dceru k nemravnému životu. Tento svůj právní závěr soud blíže neodůvodnil a nevyložil v něm, jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle citovaného ustanovení zvláštní části trestního zákona. Krajský soud se ve zkoumaném směru omezil jen na povšechné konstatování, že okresní soud spatřoval ve zjištěném jednání důvodně trestný čin ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tr. zák. Pro tento nedostatek jsou rozhodnutí soudu prvního a druhého stupně nepřezkoumatelná.

Ze znění ustanovení § 217 písm. b) tr. zák. plyne, že trestný čin ohrožování mravní výchovy mládeže je dán mimo jiné tehdy, vydá-li pachatel osobu mladší osmnácti let nebezpečí zpustnutí tím, že ji svádí k nemravnému životu. Aby byl naplněn zákonný znak svádí k nemravnému životu, musí pachatelovo jednání spočívat v takovém úmyslném počínání, které se svým způsobem podobá návodu a jímž je ze strany pachatele působeno na osobu mladší osmnácti let nepříznivě tak, aby vedla nemravný způsob života; toto jednání musí být svým přímým vlivem a svou povahou způsobilé působit nepříznivě na takovou osobu k tomu, aby vedla takovýto závadný způsob života. Dále je třeba zkoumat, zda v jednání pachatele je dán i zákonný znak vydá osobu mladší osmnácti let nebezpečí zpustnutí, a to event. i z nedbalosti. I když k trestní odpovědnosti stačí, že nebezpečí zpustnutí hrozí a není zapotřebí, aby ke zpustnutí došlo, musí jít v konkrétním případě o takové jednání pachatele, které je svou povahou a intenzitou s to přivodit vydání osoby mladší osmnácti let nebezpečí zpustnutí. Musí proto jít o jednání způsobilé vyvolat důsledky, jež hrozí pro další život takové osoby a jaké má na mysli ustanovení § 217 tr. zák., tj. nebezpečí zpustnutí. Tento zákonný znak je dán již tehdy, vyvolává-li pachatel u osoby mladší osmnácti let (případně osvojuje-li si tato osoba v důsledku jednání pachatele) škodlivé návyky, povahové rysy, sklony a zájmy, které zpravidla vedou u jedince k jeho hlubokému morálnímu úpadku (i když tento stav, který lze označit pojmem zpustnutí nemusí ve skutečnosti nastat) a k jeho neschopnosti v takovém stupni narušení usměrňovat způsob života v souladu s pravidly socialistické morálky a zájmy socialistické společnosti.

Okresní soud v daném případě zjistil, že obviněný dvakrát ohmatával poškozenou na prsou, když spala v bytě rodičů v kuchyni na gauči. Nelze mít za to, že v takových útocích, uskutečněných v době spánku poškozené, šlo o jednání, jímž by bylo možno působit k tomu, aby poškozená vedla nemravný způsob života a které by mohlo u ní přivodit důsledky uvedené v ustanovení § 217 tr. zák., tj. vydání nebezpečí zpustnutí.

Jednáním obviněného vůči poškozené nebyly tedy naplněny vůbec znaky trestného činu ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 písm. b) tr. zák.